

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכא נמי כגון דאמר שבועה שלא אוכל עשר וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תשע, ואכל תשע והפריש קרבן ואח"כ אכל עשירית, הו"א לה עשירית חצי שיעור. ואחצי שיעור לא מיהייב.												כט.
איזו היא שבועת שוא?												מ כט.
נשבע לשנות את הידוע לדאם, אמר על העמוד של אבן שהוא של זהב, ועל האיש שהוא אשה, ועל האשה שהיא איש.												כט.
נשבע על דבר שאי אפשר לו, אם לא ראיתי גמל שפורח באויר, ואם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד.												כט.
אמר לעדים בואו והעידוני, שבועה שלא נעידך.												כט.
נשבע לבטל את המצוה, שלא לעשות סוכה, ושלא ליטול לולב, ושלא להניח תפילין.												כט.
זו היא שבועת שוא, שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה פטור.												כט.
שבועה שאוכל ככר זו, שבועה שלא אוכלנה - הראשונה שבועת ביטוי, והשניה שבועת שוא, אכלה - עבר על שבועת שוא, לא אכלה - עבר על שבועת ביטוי.												כט.
והוא שניכר לג' בני אדם.	עולא:											ג כט.
נשבע על דבר שאי אפשר לו, אם לא ראיתי גמל פורח באויר.												כט.
שבועה שראיתי לא קאמר, מאי אם לא ראיתי?												כט.
תני: שבועה שראיתי	אביי:											כט.
באומר: יאסרו כל פירות שבעולם עלי אם לא ראיתי גמל פורח באויר.	רבא:											כט.
ודלמא האי גברא ציפורא רבא חזי ואסיק ליה שמא גמלא, וכי קא משתבע - אדעתיה דידיה אישתבע	רבינא לרב אשי:											כט.
וכי תימא, בתר פומיה אולינן ולא אולינן בתר דעתיה												כט.
כשמשיבין אותו, אומרים לו: הוי יודע, שלא על דעתך אנו משיבין אותך אלא על דעתנו ועל דעת ב"ד	והא תניא:											כט.
מאי טעמא? לאו משום דאמרינן: דלמא איסקונדרי יהיב ליה ואסיק להו זוזי, דכי קא משתבע - אדעתיה דידיה קא משתבע												כט.
לא, התם משום קניא דרבא.												כט.
וכן מצינו כשהשביעי משה את ישראל, אמר להן: דעו, שלא על דעתכם אני משיבין אתכם אלא על דעת המקום ועל דעתי	ת"ש:											כט.
ואמאי? לימא להו: קיימו מאי דאמר אלוה, לאו משום דמסקי אדעתיהו עבודת כוכבים												כט.
לא, משום דעבודת כוכבים נמי איקרי אלוה, דכתיב: (שמות כ') אלהי כסף ואלהי זהב.												כט.
ולימא להו: קיימו תורה												כט.
חדא תורה.												כט.
ולימא: קיימו שתי תורות												כט.
תורת חטאת, תורת אשם.												כט.
קיימו כל התורה כולה.												כט.
עבודת כוכבים												כט.
חמורה עבודת כוכבים, שכל הכופר בה - כמודה בכל התורה כולה.	דאמר מר:											כט.
ולימא להו: קיימו מצוה												כט.
חדא מצוה.												כט.

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קיימו מצות											ז	כט.
תרת.											!	כט.
כל המצות כולן											ז	כט.
מצות ציצית											!	כט.
שקולה מצות ציצית כנגד כל המצות כולן.	דאמר מר:										!	כט.
ולימא להו: קיימו שש מאות ושלוש עשרה מצות											ז	כט.
ולטעמיד, לימא להו: על דעתי, על דעת המקום למה לי? אלא כי היכי דלא תהוי הפרה לשבועתייהו.											!	כט.
ואם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד.											!	כט.
ולא?											ז	כט.
והא ההוא דהוה בשני שבור מלכא, הוה חד דאחזיק תליסר אורוותא תיבנא											ז	כט.
בטרוף.	שמואל:										!	כט.
כולהו נמי מיטרף טריפין											ז	כט.
בשגבו טרוף.											!	כט.
שבועה שאוכל ככר זו, שבועה שלא אוכלנה כל.											!	כט.
השתא משום שבועת ביטוי מיחייב, משום שבועת שוא לא מיחייב? הרי יצתה שבועה לשוא											ז	כט.
תני: אף על שבועת ביטוי.	רבי ירמיה:										!	כט.
שבועת ביטוי נוהגת באנשים ובנשים, בקרובים וברחוקים, בכשרין ובפסולין, בפני בית דין ושלא בפני בית דין, מפי עצמו, וחיובין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד.											!	כט.
שבועת שוא נוהגת באנשים ובנשים, ברחוקים ובקרובים, בכשרין ובפסולין, בפני ב"ד ושלא בפני ב"ד, ומפי עצמו, וחיובין על זדונה מכות ועל שגגתה פטור.											!	כט.
אחת זו ואחת זו - המושבע מפי אחרים חייב, לא אכלתי היום ולא הנחתי תפלין היום, משיבעך אני ואמר אמנ - חייב.											!	כט.
כל העונה אמנ אחר שבועה - כמוציא שבועה בפיו דמי, דכתיב: (במדבר ה') ואמרה האשה אמנ אמנ.	שמואל:										!	כט.
מתני' וברייתא נמי דיקא	רב פפא משמיה דרבא:										!	כט.
שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים, ברחוקים ולא בקרובים, בכשרין ולא בפסולין, ואינה נוהגת אלא בראוין להעיד, ובפני ב"ד ושלא בפני ב"ד מפי עצמו, ומפי אחרים אינן חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד, דברי רבי מאיר	דקתני:										!	כט.
שבועת העדות כיצד? אמר לעדים בואו והעידונו, שבועה שאין אנו יודעין לך עדות, או שאמרו אין אנו יודעין לך עדות, משיבעך אני עליכם ואמרו אמנ, בין בפני ב"ד בין שלא בפני ב"ד, בין מפי עצמו בין מפי אחרים, כיון שכפרו בהם - חייבין, דברי רבי מאיר	ותניא בברייתא:										!	כט.
קשיין אהדדי											ז	כט.
אלא לאו ש"מ: הא דענה אמנ, הא דלא ענה אמנ, ש"מ.											!	כט.
מתניתין דהכא נמי דיקא	רבינא משמיה דרבא:										!	כט.
שבועת ביטוי נוהגת באנשים ובנשים, ברחוקים ובקרובים, בכשרין ובפסולין, בפני בית דין ושלא בפני בית דין, מפי עצמו אין, מפי אחרים לא	דקא תני:										!	כט.
זה וזה מושבע מפי אחרים - חייב	וקתני סיפא:										!	כט.
קשיין אהדדי											ז	כט.

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

		Talmud Navigator											
שבועות-שבועות שתיים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבועות-שבועות שתיים	מימרא	מאן דאמר											
אלא לאו ש"מ: הא דענה אמן, הא דלא ענה אמן.													
ואלא שמואל מאי קא משמע לך?													
דוקא דמתניתין קא משמע לן.													
הדרן עלך שבועות שתיים.													